

Munca este o superputere!

Introducere

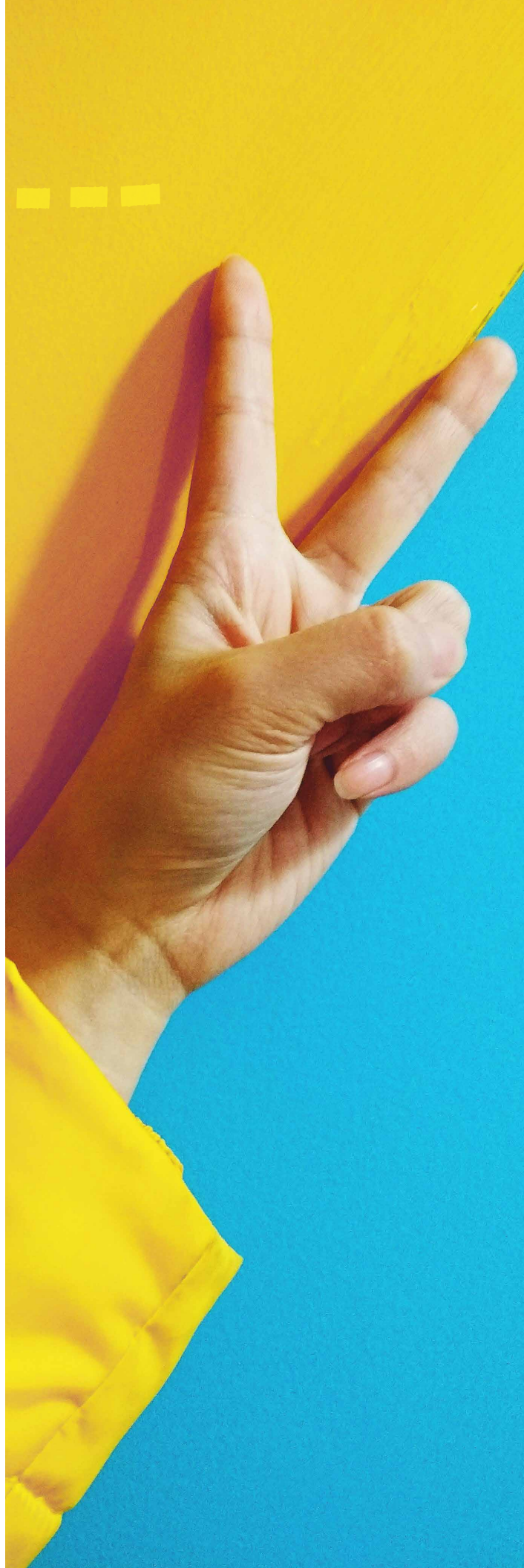
Într-o lume a recompenselor instante, a abandonului școlar sporit, a importanței ”îmbogățirii rapide” și a obținerii unui trai confortabil, singurul lucru care îți oferă independență este munca. De aceea, este important ca cei mici să se împrietenească cu ideea de muncă, de la vârste fragede.

În cultivarea valorii muncii, părinții au un rol extrem de important, aceștia sădind în mintea copiilor valorile și informațiile legate de muncă. Copiii văd reacțiile părinților lor la presiunile muncii, sursele de fericire, nivelul la care aceștia se implică la locul de muncă și, poate mai puțin frecvent, deciziile lor cu privire la schimbările de carieră.

Copiii au uneori ocazia să meargă în vizită la locul de muncă al părinților. În timp, copiii conștientizând experiențelor părinților și modul în care sunt percepute și interpretate de aceștia. Prin astfel de metode, copiii au oportunitatea de a afla ce este important pentru părinții lor în legătură cu munca și ce factori ar trebui luați în considerare în alegerea tipului de muncă pe care o desfășoară. Socializarea are loc în primul rând în copilărie și adolescență, când părinții și copiii se află în apropiere mult mai frecvent decât atunci când copiii devin adulți.

Atunci când părinții nu pun accentul pe cultivarea acestei valori a muncii, poate interveni școala sau alte forme educaționale. Acestea este și obiectivul proiectului ”Munca este o superputere! #valoareamuncii”: să îi ajutăm pe cei mici să vadă necesitatea muncii și să o perceapă ca fiind cea mai valoroasă proprietate a lor.

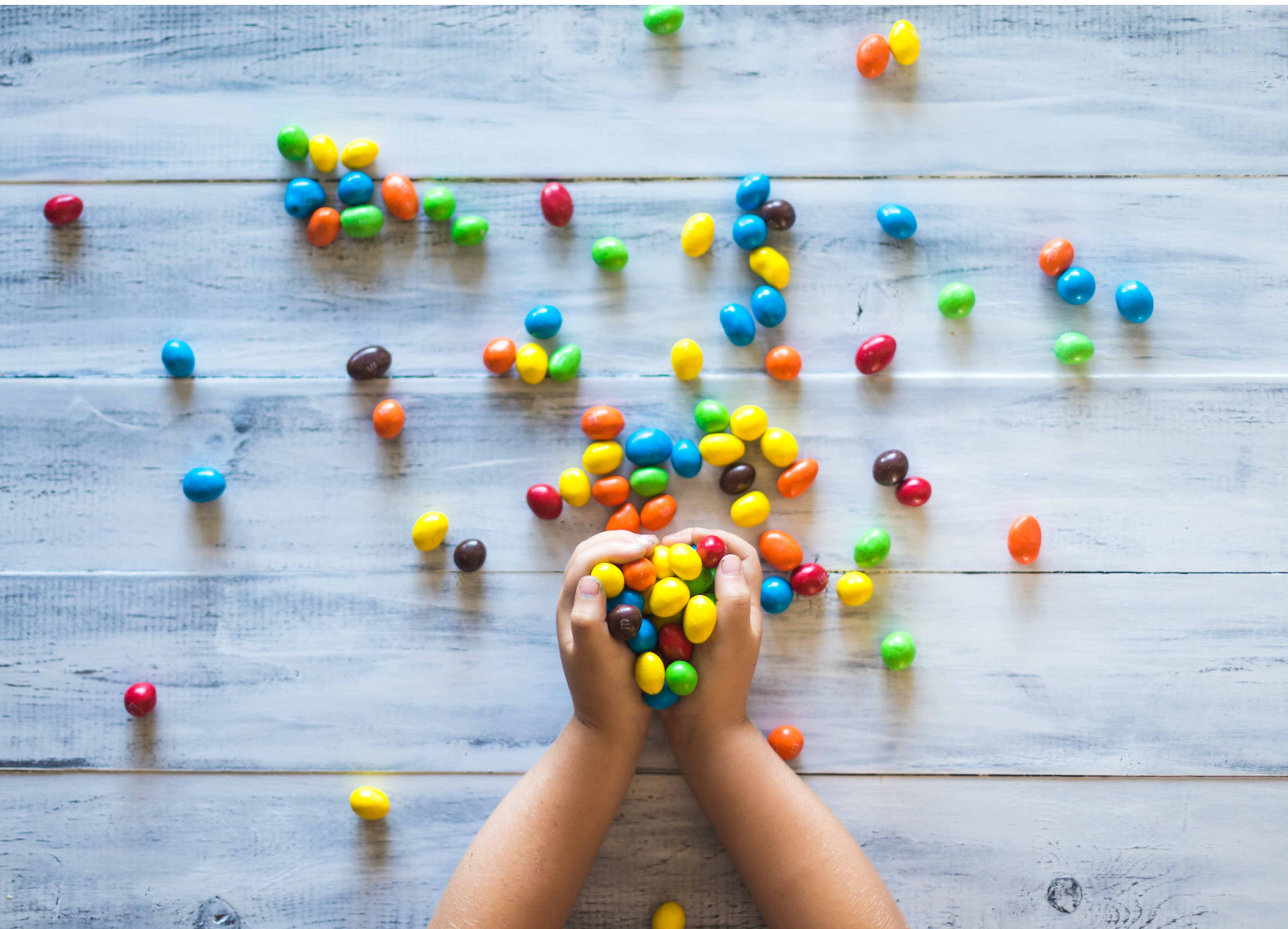
Toate informațiile pe care copiii le primesc se activează doar în momentul în care ei experimentează, în mod direct, munca. Se constată că țările dezvoltate există o perioadă de ”tatonare” a câmpului muncii, când tinerii pot experimenta job-uri care nu sunt neapărat în aria lor de interes sau perioade în care nu muncesc (an sabatic), dar au parte de altfel de experiențe din care au ce să învețe.

Context

Noile generații sunt tot mai dornice să primească recompense imediate, inspirându-se din rețelele sociale care promovează o mulțime de forme fără fond. Încă din copilărie, cei mici dezvoltă o reticență față de muncă și obișnuiesc să renunțe foarte ușor atunci când dau de greu.

În plus, voluntariatul și munca pe perioada verii sunt două subiecte prea puțin discutate la noi în țară.

Scopul proiectului

De a le oferi copiilor un kit de bune practici care să îi ajute să învețe că munca este calea spre a-și îndeplini visul. Fie că vorbim despre munca fizică sau intelectuală, aceasta te ajută să fii pregătit pentru orice situație neprevăzută. Cei mici vor înțelege că aceasta este cea mai valoroasă proprietate a lor, dar și cea mai perisabilă.

De ce să joci acest joc cu cel mic?

Obiectivul jocului este să îi facem pe cei mici să înțeleagă munca, să devină mai responsabili și să realizeze că eforturile pe care le fac, le aduc beneficii. În plus, pe baza acestui joc se vor putea evidenția și alte abilități și valori precum calculele matematice și perseverența.

Explicația jocului

Etapa 1 – Sădirea valorilor prin socializare

1. Potrivit unor cercetări, prin anumite discuții părinții / formatorii pot ”planta” semințele unor valori care se dezvoltă în timp, creând tineri implicați activ în piața muncii. Din acest motiv, jocul începe cu o conversație în care copilul este întrebat ce crede el că este munca și ce crede el că ar putea munci acum. Ulterior cel mic primește lista cu muncile propuse de noi unde poate bifa lucrurile pe care le poate face;

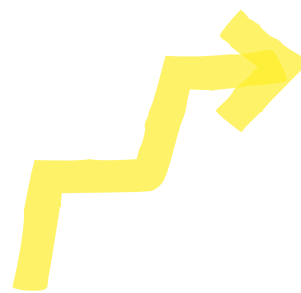
2. Multe studii arată faptul că primele valori legate de muncă pe care copiii le dobândesc, provin din experiențele părinților și ale adulților din jurul lor. Astfel, pentru a le oferi copiilor un punct de plecare, părintele / formatorul va împărtăși povestea sa legată de muncă. Recomandăm ca accentul să fie pus pe muncile suplimentare. (practică, voluntariat, cursuri).

Etapa 2 – Dezvoltarea valorilor prin joc – activitatea se poate realiza acasă, între copii și părinți, sau la școală, la ora de dezvoltare personală sau dirigenție

- 1.** Se va organiza pe o perioadă de minimum 2 săptămâni. (cei care doresc pot prelungi perioada)
- 2.** Împreună cu părintele / formatorul, copiii își vor seta un obiectiv pentru perioada aleasă.
Exemple de obiective pentru acasă: mai mult timp petrecut la desene, o tărbă în străinătate, un nou joc Lego, etc.
Exemple de obiective pentru la școală: într-o anumită oră ne uităm la un film, săptămâna următoare avem o zi fără teme, vinerea viitoare mergem în parc.
- 3.** Copiii își notează pe bucățele de hârtie ce munci au făcut într-o zi pe care le vor pune într-un borcan. (se pot inspira din lista de munci pe care o găsiți mai jos)
- 4.** Se setează un minim de munci / zi – noi recomandăm 5 munci / zi.
- 5.** După fiecare 5 zile, se face o contorizare a muncilor efectuate. Cei care au îndeplinit cele 5 munci / zi – adică au după 5 zile 15 munci acumulate, vor primi badge-urile corespunzătoare primului nivel. Vor exista 3 niveluri.

Recomandări:

- Munca să fie prezentată ca fiind o monedă de schimb, părintele poate începe cu o poveste despre faptul că el lucrează și astfel câștigă bani și își poate lua lucrurile de care are nevoie, dar copilul nu poate lucra, așa că poate face alte munci cu ajutorul cărora să obțină ceea ce își dorește;
- Dacă părintele dorește îl poate recompensa pe cel mic cu bani, însă noi recomandăm ca obiectivul final să nu fie banii – aceștia trebuie să fie perceput ca un mijloc, nu ca un scop;
- Vă recomandăm să le felicități reușitele și să îi faceți mai perseverenți prin expresii precum ”Hai să vedem cum te vei descurca zilele viitoare”;
- Pentru a-i învăța pe cei mici că faptele lor au consecințe, pentru fiecare lucru pe care nu îl fac, le puteți scădea puncte. (e.g. Dacă își lasă jucăriile împrăștiate, le scădeți 5 puncte);
- Mai departe, acest joc poate fi adaptat spre educația financiară. De exemplu, prin modelul dezvoltat în care ei adună muncile, li se poate explica ce înseamnă să ai un card. Aceasta va fi continuitatea jocului.

Fișa 1

Lista mea de munci

De făcut acasă:

- Am învățat ceva nou la școală;
- Am luat nota 10;
- Mi-am făcut patul;
- Mi-am spălat vasele după ce am mâncat;
- Am udat florile;
- Am hrănit animalul de companie;
- Mi-am pus hainele în dulap;
- Am ajutat la despachetarea cumpărăturilor;
- Am ajutat la aranjarea mesei;
- Mi-am făcut curat în cameră;
- Am dus gunoiul;
- Mi-am organizat hainele în dulap;
- Am ajutat la pregătirea mâncării.

De făcut la școală:

- Am șters tabla;
- Mi-am făcut curățenie pe bancă la finalul orelor;
- Am răspuns corect la cel puțin o întrebare;
- Am udat florile din sala de clasă.

Întreabă-i pe părinți / pe formator ce alte lucruri pot fi considerate munci, pentru a completa lista.

